

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak je tu zase jaro, nový příslib nová naděje. Příroda se oděla do nového hávu (*módní barvou je kupodivu opět zelená*) a začíná se znovu rozdanými kartami. Škoda, že ji nemůže napodobit i člověk, kterému z těch minulých her zůstává v rukávu až příliš mnoho starých karet a karetních dluhů. Ale nedejme se tím deprimovat a potěšme se tou svěží zelení v desítkách odstínů. Je to půvabné hemžení, kdy spolu s trávou se na světlo derou jednotlivá kvítka a svými barvami vykreslují koberec, který láká k prvnímu usednutí. A nad nimi svěží baldachýn haluzí stromů, přes který zlatí a hřeje jarní sluníčko. Ani fauna nechce zůstat pozadu. Objevují se neklamné známky, že záhy přibudou nová ptáčata, kořata, kůzlata. Také ženy se vylouply ze zimních kabátů a povánočních diet. Zkrátily trochu délku sukní, aby lehce zdůraznily, že od loňska jen vyžrály do krásy. Tak se už přestaňte mračit a hořekovat nad tím, co vás všechno čeká a nasajte jaro všemi smysly a póry.

Motto

„Češi se domnívali, že z pražského hradu jim bude vládnout Bůh. Když zjistili, že je to jenom člověk, jali se ho kamenovat, protože jim k tomu vymohl právo.“ *zahr. tisk o V. Havlovi*

„Ženy umějí zachovat jen jedno tajemství – svůj věk.“ *Voltaire*

„Budoucnost je jako strategická hra. Úspěch nepatří největším, ale nejchytřejším... Těm, kteří vidí dál než ostatní, dál než jejich konkurenti, těm, kteří nesází na sílu, ale na strategii. Informační strategie, informační zdroje, informace - to je oč tu běží...“

Kam spěcháš, zítřku milovaný?
Ať silný, slabý, starý, mladý,
ať chudý, hloupý, studovaný,
vždy každý vidí jen Tvé klady.
Však přinášíš - ta pravda pálí -
co z dneška jsme ti zanechali.
Percy Bysshe Shelley

Z našich reklam a inzerátů ...

„Tak, jako naše vložka *Dryweaves* vás neochrání žádný bodyguard“

Víte, že?

• Na rozdíl od mnoha evropských jazyků (včetně slovenštiny), které odvozuji jména měsíců z latinských slov, má čeština zvučné názvy vlastního původu. Tak leden znamená "měsíc ledný". Únor má původ poněkud temnější, ale patrně je odvozen od slovesa nořiti, je to "měsíc noření ledů" (led se při tání ponořuje a zas vynořuje). Březen má za kmotru břizu, je to "měsíc rašení břiz". V dubnu, přišly ke slovu zase rašící duby. Květen jak by ne, je "měsíc květný". Červen a červenec mají původ zase složitější, ale slovník nás přesvědčuje, že to jsou měsíce, kdy se sbíral červec (bývalo to barvivo). Srpen je "měsíc srpný", má jméno z dob, kdy se ještě žalo srpem. Září trochu klame, se září a světlem nemá nic společného. Kdysi se říkalo "zářij" místo dnešního září a tento název znamenal "za říje", tedy stejně jako říjen se září jmenuje podle říje vysoké zvěře. Pro jednou vás necháme hádat: od čehopak pochází listopad? Zato na prosinec byste hned tak nepřišli. Prosinec je spíše měsíc tmy než

světla, a prosincové dny jsou šeré, siné: je to prostě měsíc pobledlík, "měsíc pro siné dny".

- Nová technologie zdvojnásobuje kapacitu CD-R média. Když se přibližně před dvěma lety stala CD-R média dostupná i běžným uživatelům, začala společnost Sanyo vyvíjet novou technologii ukládání dat na tyto média, která by výrazně zvýšila jejich dosavadní kapacitu. Tato technologie, která dostala název HD-Burn, byla před nedávnem představena odborné veřejnosti a počítá se s jejím brzkým komerčním využitím. Do budoucna bude využití technologie HD-Burn rozšířeno i pro čtyřnadvacetirychlostní zápis na CD-RW média a se zvýšením současné dvojnásobné kapacity až na trojnásobek (2,1 GB). Podle výrobce se dá také jednoduchou úpravou docílit toho, aby takto vypálené cedéčko bylo čitelné i v běžné DVD mechanice. Bohužel běžné CD mechaniky takové médium přečíst nedokáže. Technologie HD-Burn by měla zaplnit mezeru mezi dnes již opravdu každému dostupnými CD-R mechanikami a zatím stále velmi drahými DVD-vypalovačkami.

Zdá se Vám, že v Čechách mrzlo?

Kdy je opravdu zima ?

- +10 °C
Obyvatelé helsinských činžáku vypínají topení. Laponci pěstují kytičky.
- +5 °C
Laponci se opalují, zatímco Slunce vychází nad horizont.
- +2 °C
Italská auta nejdou nastartovat
- 0 °C
Destilovaná voda zamrzá.
- 1 °C
Dech se stává viditelným. Čas naplánovat si dovolenou u Středozemního more.
- 4 °C
Laponci jedí zmrzlinu a popíjejí studené pivo.
- 10 °C
Kočka se snaží nasáčkovat se ti do postele
- 12 °C
Čas naplánovat si dovolenou v Africe. Laponci se jdou koupat.
- 15 °C
Příliš velká kosa na to, aby sněžilo.
- 18 °C
Americká auta nejdou nastartovat.
- 20 °C
Helsinští nájemníci zapínají topení
- 22 °C
Dech se stává slyšitelným.
- 23 °C
Francouzská auta nejdou nastartovat. Příliš velká kosa na bruslení.
- 24 °C
Politici litují ubohé bezdomovce.
- 26 °C
Německá auta nejdou nastartovat.
- 29 °C
Každé vydechnutí se dá použít jako materiál pro stavbu iglú.
- 30 °C
Kočka zkouší nasáčkovat se ti pod pyžamo.
- 31 °C
Žádné normální auto už nejde nastartovat. Laponec zakleje, poskáče po pneumatikách a nastartuje svého žigulíka.
- 35 °C
Příliš velká kosa na líbání, rty přimrzají k sobě. Laponská fotbalová družstva začínají trénovat na jaro.
- Čas naplánovat si dvoutýdenní horkou koupel. Laponci odhazují sníh ze střechy.

- 39 °C
Rtuť zamrzá. Příliš velká kosa na to, aby se dalo přemýšlet. Laponci si zapínají vrchní knoflíky u košile.
- 40 °C
Auto chce s tebou do postele. Laponec si obléká svetr.
- 44 °C
Můj finský kolega zvažuje, že přivře v kanceláři okno.
- 45 °C
Laponci zavírají záchodové okýnko.
- 50 °C
Tuleni opouštějí Grónsko. Laponci vyměňují prstové rukavice za palčáky.
- 70 °C
Lední medvědi opouštějí severní pól. Univerzita v Rovaniemi (Laponsko) organizuje přespolní orienták.
- 75 °C
Santa Klaus opouští polární kruh. Laponci si narazí kulicha přes uši.
- 120 °C
Alkohol zmrzl, Laponec je naštvaný.
- 268 °C
Helium zkapalnělo.
- 270 °C
V pekle mrzne
- 273,15 °C
Absolutní nula. Ustává pohyb elementárních částic.
- Laponec, žužlaje zmrzlý destilát, připouští: "Jo, je trochu zima...." (z netu)

V srdci Leny není nenávist

V přestřelce na Izraelem obsazených územích před řadou týdnů zabloudivší střela izraelského vojáka zasáhla a usmrtila Šadan Abu-Hidžlu, právě když háčkovala na verandě svého domu. Několik jejich izraelských známých vyjádřilo soustrast Šadanové dceři, Leně. Zrovna v tom týdnu byly v Izraeli pochovány Revital Ochajonová a její dvě děti, čtyřletý Noam a pětiletý Matan, které zavraždil palestinský terorista v kibucu Mecer.

Lena Abu-Hidžla odpověděla jednomu z Izraelců, kteří ji vyjádřili soustrast: "Chci jenom říci, že jsem dobře procítila strach Revital Ochajonové a její dvou synů, které se pokoušela bránit vlastním tělem. Spolucítím také s bolem otce a manžela, který je pochoval. Dovolte, abych byla upřímná - jsem překvapena sama sebou, že necítím ve svém srdci žádnou nenávist, jak by se ode mně snad očekávalo. V protikladu s předpoklady mé samotné, není ve mně touha pomsty. Zmocnil se mne pouze hrozný žal a cítím prázdnotu, kterou ve mně zanechala ztráta mé matky.

Prosím vás, řekněte mým jménem všem příbuzným všech nevinných obětí, že přese všechno jsou mezi námi lidé, kteří přes clonu krve a bolesti jsou schopni vidět a hledat na druhé straně dobré duše. Sama jsem matka tří dětí. Neumím si vůbec představit, jak se bezmocně pokouším bránit je před vrahem. Rovněž si neumím představit, co zajisté cítil můj otec, coby manžel a lékař, když nemohl zachránit mou matku, svou životní lásku.

Kéž bychom dokázali obrátit čas, změnit dějiny, vymazat bolest a navrátit k sobě naše drahé. To však nemůžeme. Můžeme pouze udělat společně vše pro to, aby se takové věci neopakovaly. Je

třeba vynaložit veškeré úsilí, abychom dokázali rozlišovat mezi nevinnými a mezi zločinci, bez ohledu na to, ke které straně patříme. Zdalipak ještě více prohloubíme propast tím že způsobíme žal dalším nevinným lidem? Anebo propast překleneme tak, že potrestáme viníky a udělíme spravedlnost všem? Neučiníme-li to, bude náš osud zpečetěn“.

Yehuda Lahav

Na tomto článku bych chtěl dokumentovat, že informace nejsou jen prostým slovním sdělením tvořeným poskládanými slovy. Je to něco více a obsah informace je velmi úzce svázán s tím kdo sděluje, jeho zařazením a historií v okolní realitě. Stejná slova by mohla vyznít banálně a falešně z úst protřelého politického komentátora či v úvodníku ne zrovna nezávislých novin. Ale z úst jedné z obětí získávající novou dimenzi a opravdový obsah. A na to často zapomínáme. VH

Klaň se černému srdci draka

Je válka s Irákem na místě či ne? Zeptejme se jinak: Proč běloši svou civilizaci nenávidí? Ta civilizace je založena na osobní svobodě, bezpečí majetku i života a na víře, že svět je racionální. Stručně se jí říká „svobodný svět“. Na planetě tvoří drtivou menšinu.

Většina výše uvedená přesvědčení nesdílí, nebo aspoň podle nich nemůže žít. Většina planety žije v civilizacích, pro něž je člověk v lepším případě nic, nic, nic a v horším případě součást nějaké nadčlověčí iracionální obrovitosti, jejíž smysl je lidem sice skryt, ale které musí do roztrhání těla i duše sloužit – v čemž asi právě dlí nadsmysl, o němž badají proroci, věštcí a draci.

To vše běloši milují. Nudu racionálního světa nenávidí. A dělají vše pro to, aby jejich civilizace zanikla a aby ji nahradila civilizace neviditelných tajemství, jichž se nikdy nezmocníme, pokud nám to nedovolí imanentní neviditelnost či sám vlemuch stvořitel. Nechuť bělochů bránit svou civilizaci je nápadná. Kdykoliv se toho opováží, spustí většina ohromný křik o míru a lidskosti. Kdykoliv iracionální mocnosti napadnou státy bělochů, běloši mlčí. Řada bělochů se naopak přidává k iracionálním kníždům – ve jménu míru, lidství a záhrobních duchovních cviků, ačkoliv jde o samu existenci racionální civilizace.

Běloši milují mír – ale jen ten, který je proti bělochům. Dokud chtěli mír Hitler, Stalin a podobní neběloši, měli jej dosyta. Kolikrát se říkalo, že Stalin spěje k demokracii? Nebo Hitlera zkultivuje parlament? Když rudí čerti ze severu vtrhli do Vietnamu a Koreje, běloši o mír nedbali. Teprve když se začali (chabě) čertům bránit, povstal z jejich řad křik: Dělej mír, ne válku. Má se válčit proti Saddámovi? Nemá. Chceme mír. Především ho chce Saddám. Je ještě slabý, potřebuje ho, aby zesílil. I Kambodža potřebovala mír – aby ji rudí mohli vyvraždit. Pro vraždění je mír nejvhodnější čas.

Nejmodernější otázkou demokratických států je: Bránit se příštímú agresorovi už teď, dokud je slabší? Nebo se bránit až později, až bude mít přesilu? Až zaútočí? Smí se vůbec svoboda bránit zbraní? Nestačí na její obranu kongres a sto seminářů? Copak jsme nečetli, že svobodné slovo je nejmocnější? A kdo vůbec pozná už před agresí, kdo je agresor? A co lidé v chatrčích? Vždyť jsou nevinní! Měly USA bombardovat v roce 1951 Prahu? Skřeků zfanatizovaných davů tu bylo stejně jako dnes v Bagdádu, ale kdo by chtěl umřít pod pumou USA? Raději přežít, až komunismus ochabne.

Bombardování Hitlera v roce 1938 by se vyplatilo zřetelněji: umřelo by nespravedlivě málo nevinných Němců, zatímco při bombardování v roce 1944 umřelo spravedlivě mnoho vinných Němců. Obsadit Německo včas by Němcům vyneslo ochranu před strašlivými zločiny, které spáchali později. Ale kdo by top uznal – vždyť by o těch příštích zločinech nic nebylo známo a mírové hnutí by drtilo spojence-agresory. Znamená to, že demokracie se může bránit, až když tu zločin je? Dřív ne? Směl Pinochet menším řezem vyvraždit komunisty dřív, než by komunisté rozpoutali v Chile kambodžské peklo? Věděl snad předem, co by rozpoutali? Nebo by mu později za rudé hrůzovlády, mirtovrci vyčetli: Proč jsi to dovolil, slepý člověče?

Toto jsou bělošské otázky. Na jejich špatné odpovědi čeká zbytek světa. Lákadlo svobody a

bohatství bělochů je veliké. Ještě větší je však lákadlo iracionálních vznětů: Bězte a bohatství bílému satanovi odeberte i s duší! Kdyby běloši svou civilizaci víc milovali, neměli by nad její obranou tolik rozpaků. Ale sami jsou běsní tvorové, upletení z vášní: jejich racionální civilizace je jim cizí. Také by se chtěli klanět černému srdci neviditelného draka. celá civilizace bělochů je jen tenká pavučinka na povrchu života. Kdo ji chce?

Prvním odvážným krokem je: Nebraňte se Saddámovi! Umožněte prateť všech válek, aby letěla vpřed jako šíp proroka.

Karel Steigerwald

Nejbohatší lidé světa v r. 2003

Jméno (věk), země	Majetek (mld.\$)	Firma
B.Gates (47), USA	40,7	Microsoft
W. Buffett (72), USA	30,5	invest. firma
K.a T. Albrechtovi (80 a 78), Německo	25,6	řetězec Aldi
P. Allen (50), USA	20,1	elektronika
princ Valíd (46), Saud. Arábie	17,7	ropa
L. Ellison (58), USA	16,6	Oracle
A. Walton (54), USA	16,5	řet. Wal Mart
H. Walton (83), USA	16,5	řet. Wal Mart
J. Walton (55), USA	16,5	řet. Wal Mart
J.T.Walton (57), USA	16,5	řet. Wal Mart
S.R.Walton (59), USA	16,5	řet. Wal Mart
L.Bettencourt (80), Fr.	14,5	L'Oréal
K. Thompson (79), Kanada	14,0	
I. Kamprad (76), Švéd.	13,0	

Budíž jim přáno. Nemají totiž jen ty peníze, ale i starosti s nimi nerozlučně spojené.

Kniha o které se mluví – Petr Bakalář: Tabu v sociálních vědách

Knihu vydalo nakladatelství Votobia a stojí cca 269 Kč. Zabývá se ošidnými otázkami rozdílu mezi rasami. A to přímo geneticky danými. Pokud totiž současná společnost již tyto rozdíly připustí, vysvětluje je vlivem prostředí a výživy ve smyslu – všechny rasy mají potenciálně stejné schopnosti a pouze nepříznivé podmínky či omezená výživa způsobí, že se nemohou dokonale rozvinout. Autor cituje výsledky řady vědců, často za své výzkumy dehonostovaných, kteří dokazují, že genetické rozdíly tu jsou. Konec konců, i malé dítě ví, že nejlepší vytrvalci jsou černoši z Keni či Etiopie, sprintéři naopak černí Američané. Do výšky a o tyči skáčou naopak lépe běloši. Historicky kolonizace mírných a studených zeměpisných pásem kladla vyšší požadavky na inteligenci (obtížné získávání potravy, nutnost budovat obydlí, přežít v zimě) ve srovnání s kulturami žijícími v teplých krajích, živících se sběrem potravy. Čili za rozdílné genetické vlastnosti může různé evoluční prostředí. Rozdíly mezi rasami jsou ovšem velmi malé, mnohem menší, než je variabilita jedinců uvnitř jedné rasy. To je třeba mít na paměti. V přírodě se setkáváme u organismů se dvěma odlišnými životními strategiemi. **K-strategové** jsou organismy přizpůsobené víceméně stabilnímu prostředí v němž mohou jejich populace růst až do doby, kdy si jedinci začnou vzájemně konkurovat v získávání zdrojů. Mají méně, ale kvalitnější potomky, jejichž výchově se věnují delší dobu. Mají pevnější sociální vazby a nepreferují podstupování rizika. Mívají větší tělesné rozměry. Opakem jsou **r-strategové**, reprezentované organismy přizpůsobenými proměnnému prostředí, v němž populace nedosahují nosné kapacity prostředí. Jedinci zde netrpí následky konkurence a nedostatkem zdrojů, ale umírají právě vlivem proměnlivosti prostředí. Jsou tak zvýhodněni ti, kteří se rychle rozmnožují a produkují hodně relativně méně kvalitního potomstva. Mají méně pevné sociální vazby a méně se věnují výchově potomků. Mívají menší tělesné rozměry a vyšší míru agresivity a soutěživosti. Autor popisuje následující rasy: **Europoidé** – žili v evropském prostředí, které se tehdy podobalo dnešní Aljašce. Patří sem ale i Arabové a Indové. Rostlinná potrava byla sezónní a nebyla dostupná v zimě a na jaře. Lidé se museli orientovat na lov velkých býložravců. Lov na otevřených pláních je obtížnější, než v zalesněné

krajině. Objevila se nutnost líčení pastí a výroby sofistikovaných nástrojů. **Mongoloidé** – mají o něco vyšší obecnou inteligenci, než europoidé. V průměru mají značně vyšší vizuálně-prostorovou inteligenci a o něco nižší verbální inteligenci, než europoidé. To je důsledek silnějšího selekčního tlaku ještě chladnějších zim, než jaké byly v Evropě. **Jižní Asiaté** – byli do určité míry vystaveni studeným zimám ještě předtím, než migrovali na jih. V důsledku toho je jejich inteligence vyšší, než inteligence negroidů, ale nižší inteligence, než inteligence jiných europoidů. **Američtí Indiáni** – jsou potomci mongoloidů, kteří migrovali do Ameriky ještě před poslední dobou ledovou, která byla příčinou klasických mongoloidních rysů a zároveň zvýšení jejich inteligence. V Americe našli příznivější podmínky a menší selekční tlak. **Negroidní** – populace zůstávala po většinu vývoje v teplé Africe, kde byly možnosti celoročního sběru potravy a tudíž nižší selekční tlaky. Autor řadí rasy z hlediska obecné inteligence do pořadí: Mongoloidé, europoidé, jižní Asiaté, američtí Indiáni, negroidní. To dokládá i sekundárními znaky, jako objem mozku, nástupem menstruace, dobou těhotenství, IQ testy. Rasy na začátku řady vykazují dominantní K-strategii, na konci naopak spíše r-strategii. Soužití K- a r- strategů vede k tzv. paradoxu fertility, tj. k inverznímu vztahu mezi fertilitou a bohatstvím. Další část knihy se věnuje judaismu, jakožto skupinové evoluční strategii založené na vlastním vydělování se od ostatních ras (Hospodinem vyvolený národ), udržování své genetické čistoty, asymetrickým jednáním směrem dovnitř a vně komunity, kulturním separatismu. Nemají zájem získávat konvertity z jiných ras. Přes historické pronásledování v různých částech světa je tato skupinová strategie dlouhodobě velmi úspěšná. Mezi význačnými osobnostmi historie je překvapivě velký podíl Židů. Judaismus v sobě obsahuje prvky eugeniky, což přispívá k udržování genofondu. Má tendenci ke kolektivismu. Zajímavý je i index ekonomické úspěšnosti etnických skupin v USA: Židé 172; Japonci 132; Poláci (zřejmě střeoevropané) 115; Anglosasové a Němci 107; USA – průměr 100; Mexičané 76; Afroameričané 62; Indiáni 60. Jistě opět můžeme polemizovat i o vlivu sociálního prostředí. Poslední část knihy je věnována eugenice – neboli vědomé snaze zlepšit genofond pomocí řízené evoluce. Eugenika byla populární v USA v první polovině 20. století. Zprofanována byla nacistickým Německem. V druhé polovině 20. století se začíná prosazovat hodnotový systém eugenice nepříznivý, rozšiřující práva jednotlivce na úkor práv státu. Vliv válek na genofond není jednoznačný. Je zde řada rysů jak zlepšujících (epidemiím a bojům podléhají slabší, intelektuálové nebývají nasazováni v bojích), tak zhoršujících genofond (oslabuje se sociální kontrola, znásilňování, méně zdatní se nedostanou do boje, všeobecná podvýživa). V současné době dochází k dysgenickému vývoji, kdy se genofond postupně zhoršuje. Je to dáno i tím, že vzdělanější rodiče mají méně dětí oproti méně vzdělaným. Zvýšenou lékařskou péčí dochází k šíření genetických vad, které by jinak byly omezeny přirozeným výběrem. Je zřejmé, že eugenika je skupinovou záležitostí, řešitelná a organizovatelná nejméně na úrovni státu. Vyžaduje motivaci (ekonomickou či jinou) pro posílení porodnosti inteligentnějších vrstev a naopak vykoupení omezení porodnosti u nižších či nemocných.

Celkově lze říct, že jde o knihu zajímavou, která stojí za přečtení. Není to ale žádný převrat v názorech. Vaše víze světa se po jejím přečtení asi příliš nezmění. Domnívám se, že pokřik antisistických puristů vůči této knize není na místě.

A slovo závěrem

Nedalo mi to, abych o další rok neprodloužil tu šňůru, co se ve vašem životě objevují OISOVINY. Ty první vyšly v r. 1996 (a to před nimi bylo ještě pár čísel *Oisáku*) a ty zatím poslední mají tedy ve svém záhlaví již rok 2003. Je těch osm let hodně nebo málo? Je to doba za kterou ojedete osobní auto, morálně i fyzicky opotřebujete počítač, ale také vypipláte nemluvně k prvním slušným znalostem v základní škole. Já sám mohu těžko posoudit, zda se OISOVINY již staly ojetinou nebo dítětem odrostlým z plenek a usedajícím na nočník. K tomu potřebuji vaši zpětnou vazbu.

VH